

Părțile din procedura principală

Recurentă: L

Intimată: Unicaja Banco SA, fostă Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării principiilor procedurii jurisdicționale naționale în temeiul cărora o instanță națională sesizată cu un apel împotriva unei hotărâri care limitează în timp restituirea sumelor plătite în mod nejustificat de consumator în temeiul unei clauze declarate abuzive nu poate să invoce din oficiu un motiv întemeiat pe încălcarea acestei dispoziții și să dispună restituirea totală a sumelor respective, în cazul în care necontestarea acestei limitări în timp de către consumatorul în discuție nu poate fi atribuită unei pasivități totale din partea sa.

(¹) JO C 87, 16.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – HEITEC AG/HEITECH Promotion GmbH, RW

(Cauza C-466/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Mărci – Directiva 2008/95/CE – Articolul 9 – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolele 54, 110 și 111 – Limitare a drepturilor ca urmare a toleranței – Noțiunea de „toleranță” – Întreruperea termenului de limitare a drepturilor – Punere în întârziere – Data întreruperii termenului de limitare a drepturilor în cazul introducerii unei acțiuni în justiție – Efectele limitării drepturilor – Cereri de acordare a unor daune interese, de furnizare de informații și de distrugere de produse]

(2022/C 266/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HEITEC AG

Pârâtă: HEITECH Promotion GmbH, RW

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, precum și articolele 54, 110 și 111 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară trebuie interpretate în sensul că un act precum punerea în întârziere, prin care titularul unei mărci anterioare sau al unui alt drept anterior se opune utilizării unei mărci ulterioare, fără a lua însă măsurile necesare pentru a obține o soluție obligatorie din punct de vedere juridic, nu pune capăt toleranței și, în consecință, nu întrerupe termenul de prescripție menționat în dispozițiile respective.
- 2) Articolul 9 din Directiva 2008/95, precum și articolele 54, 110 și 111 din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretate în sensul că nu se poate considera că împiedică limitarea drepturilor ca urmare a toleranței prevăzută de aceste dispoziții introducerea unei acțiuni în justiție prin care titularul unei mărci anterioare sau al unui alt drept anterior solicită declararea nulității unei mărci ulterioare sau se opune utilizării acesteia, în cazul în care actul de sesizare a instanței, deși a fost depus înainte de expirarea termenului de limitare a drepturilor, nu îndeplinea, ca urmare a unei lipse de diligență a reclamantei, cerințele legislației naționale aplicabile în privința notificării, iar neregularitățile au fost îndreptate abia după această dată pentru motive imputabile reclamantei.

- 3) Articolul 9 din Directiva 2008/95, precum și articolele 54, 110 și 111 din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretate în sensul că, atunci când titularul unei mărci anterioare sau al unui alt drept anterior, în sensul acestor dispoziții, este decăzut din dreptul de a solicita declararea nulității unei mărci ulterioare și de a solicita încetarea utilizării acesteia, această decădere îl împiedică de asemenea să formuleze cereri accesorii sau conexe, cum ar fi cereri de acordare a unor daune interese, de a solicita informații sau de distrugere de produse.

(¹) JO C 443, 21.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – procedura penală împotriva lui IR

(Cauza C-569/20) (¹)

[„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva (UE) 2016/343 – Articolul 8 – Dreptul de a fi prezent la proces – Informare cu privire la proces – Imposibilitatea de a localiza persoana suspectată sau acuzată în pofida eforturilor rezonabile depuse de autoritățile competente – Posibilitatea unui proces și a unei condamnări în lipsă – Articolul 9 – Dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac care să permită o reexaminare a fondului cauzei”]

(2022/C 266/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

Reclamant: IR

Pârâtă: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

Articolele 8 și 9 din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că o persoană acuzată, pe care autoritățile naționale competente, în pofida eforturilor lor rezonabile, nu reușesc să o localizeze și căreia aceste autorități nu au reușit, ca urmare a acestui fapt, să îi comunice informațiile referitoare la procesul îndreptat împotriva sa, poate face obiectul unui proces și, eventual, al unei condamnări în lipsă, dar, în acest caz, trebuie, în principiu, ca ea să aibă posibilitatea, după comunicarea acestei condamnări, să invoce direct dreptul, conferit de această directivă, de a obține redeschiderea procesului sau accesul la o cale de atac echivalentă care să conducă la o reexaminare, în prezența sa, a fondului cauzei. Persoanei respective îi poate fi însă refuzat acest drept în cazul în care reiese din indicii precise și obiective că aceasta a primit informații suficiente pentru a ști că un proces urma să fie organizat împotriva sa și că, prin acte deliberate și cu intenția de a se sustrage acțiunii în justiție, a împiedicat autoritățile să o informeze oficial cu privire la acest proces.

(¹) JO C 28, 25.1.2021.